

Valk (S,P-Prot)

Kliinilise keemia ja laboratoorse hematoloogia osakond
Lastekliiniku osakond

Antud proovi puhul mõõdetakse kõigi seerumis olevate valkude summaarset kontsentratsiooni. Valdav osa neist sünteesitakse maksas, immuunglobuliinid B-lümfotsüütides. Valgu tase seerumis sõltub nende sünteesi ja katabolismi kiirusest, samuti kaotusest ning suhtelisest jaotuvusest intra- ja ekstratsellulaarruumi vahel.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (punane kollase rõngaga või kollane kork) või geeliga LH-katsuti (roheline kollase rõngaga või heleroheline kork)
Säilivus	Seerum/plasma toatemperatuuril kuus päeva, +4 °C üks kuu, -20 °C üks aasta

Analüüsi tegemise aeg: ööpäevaringselt

Analüüsimeetod: kolorimeetriline meetod

Referentsväärtused

< 15 p	51–80 g/L
15 p - < 1 a	43–69 g/L
1 a - < 6 a	59–73 g/L
6 a - < 9 a	62–75 g/L
9 a - < 19 a	63–78 g/L
≥ 19 a	64–83 g/L

Näidustus ja kliiniline tähendus

Hüperproteineemia

Dehüdratatsioon (vee vähene lisandumine või suurenenud kaotus (oksendamine, kõhulahtisus, Addisoni tõbi, diabeetiline ketoatsidoos) või immuunglobuliinide suurenenud polüklonaalne (kroonilised põletikud, maksatsirroos) või monoklonaalne (müeloom) süntees.

Hüpoproteineemia

Suurenenud valgukaotus neerude (nefrootiline sündroom), naha (põletused) või soole (gastroenteropaatiad) kaudu; valgu vähenenud lisandumine (nälgimine, malabsorptsioonisündroom); vähenenud valgusüntees (kroonilised maksahaigused); hüperhüdratatsioon; suurenenud katabolism (palavik, põletik, hüpertüreoos, pahaloomulised kasvajaad).